॥५६॥ 📳

म.भा.टी. अचार्येति योनिःस्थानं योनिष्टइंद्रनिषदेअकारि स्वेयोनौनिषदतंसह्तपाइत्यादीदर्शनात् गर्भेभूत्वातस्यनिष्कपटसेवयाअंतरंगत्वंपाप्येत्यर्थः शास्त्रकाराःशास्त्रकर्तृतंब्रह्मण्येवश्रुतंमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेत हुग्वेद्इत्यादिनागुरोर्नुयहादिहैवब्रह्मभावंपामुवंतीत्यर्थः परमंअपुनरावित्तं योगंब्रह्मणासहऐक्यंयांति ॥ ६ ॥ अस्मिन्निति येजितकामाःब्राह्मीस्थितिप्राप्तुंयेचद्वंद्वसहाःतेदेहाँदात्मानं निर्हरंतिपृथक्कुर्वति स त्वसंस्थाःसत्वगुणभाजः श्रुतिश्व तंत्वाच्छरीराव्यरहेन्मुंजादिवइषीकांधैर्येणेति परहेत्पृथक्कुर्यात् ॥ ७ ॥ आचार्यःशास्ताउपदेष्टायस्यांसाजातिर्जन्म यथाब्राह्मणस्यसावित्रीपात्रासावित्रंद्वितीयंजन्मएवं 🕌 आचार्यात्परब्रह्मविद्याप्राप्पापितस्यजन्मांतरंभवित तच्चमोक्षहेतुत्वात्पुण्यत्वादिगुणसंयुक्तं ॥ ८ ॥ आचार्यमाहात्म्यप्रस्यापकंमंत्रंपठित यःप्रारुणोतीति यःआचार्यःवर्णान्ब्राह्मणादीन्अवितथेनवितथम रतमनात्माजडंतदन्येनसत्येनचिदात्मनाप्रकर्षेणआरुणोतिसवाह्याभ्यंतरंवासयित द्वेतोत्थभयनिवारणेनपालयतीत्यर्थः ऋतंब्रह्म कुर्वन्वाचाआविष्कुर्वन् तस्यफलमाह अमृतंसंप्रयच्छिनित अमृतंमोक्षं

सनत्सुजातउवाच आचार्ययोनिमिहयेप्रविश्वभूत्वागर्भेब्रसचर्यचरंति॥इहैवतेशास्रकाराभवंतिप्रहायदेहंपरमंयांतियोगं॥६॥ अस्मिँछोकेवैजयंतीह कामान्त्राह्मींस्थितित्यनुतितिक्षमाणाः॥तआत्मानंनिईरंतीहदेहान्मुंजादिषीकामिवसत्वसंस्थाः॥ १॥शरीरमेतौक्रुरतःपितामाताचभारत॥अचार्यशास्ता याजातिःसापुण्यासाऽजराऽमरा॥८॥यःप्राद्यणोत्यवितथेनवर्णानृतंकुर्वन्नस्तंसंप्रयन्छन्॥तंमन्येतपितरंमातरंचतस्मैनद्वत्येत्कतमस्यजानन्॥९॥गुरुं शिष्योनित्यमभिवादयीतस्वाध्यायमिच्छेच्छ्चिरप्रमत्तः॥मानंनकुर्यान्नादधीतरोषमेषप्रथमोब्रह्मचर्यस्यपादः॥१०॥शिष्यवत्तिक्रमेणैवविद्यामाप्नोतियः श्रुचिः॥ब्रह्मचर्यव्रतस्यास्यप्रथमःपाद्उच्यते॥११॥आचार्यस्यप्रियंकुर्याखाणैरपिधनैरपि॥कर्मणामनसावाचाद्वितीयःपाद्उच्यते॥१२॥समागुरौयथा वित्रार्पत्यांतथाचरेत्॥तसुत्रेचतथाकुर्वन्दितीयःपादउच्यते॥ १३॥ आचार्यणात्मकतंविजानन्ज्ञात्वाचार्यभावितोस्मीत्यनेन॥ यन्मन्यतेतंप्रतिदृष्ट् द्धिःसवैद्यतीयोब्रह्मचर्यस्यपादः॥ १४॥ नाचार्यस्यानपाकृत्यप्रवासंप्राज्ञःकुर्वीतनैतदहंकरोमि॥ इतीवमन्येतनभाषयेतसवैचतुर्थीब्रह्मचर्यस्यपादः॥ १५॥

कृतंतरकृतमुपकारं ॥ ९ ॥ शुचिःस्नानादिनाभावशुरध्याच अप्रमत्तःगुरुशुश्रूषायांसावधानः मानंनकुर्यात् तुच्छमिपकार्यशिश्रूनांशौचादिकंतदिपकर्तव्यमेवेत्यर्थः अत्यंतश्रमेपिरोषंनादधीतनविदध्यात् 🗒 ॥ १०॥ शिष्यवित्तःसायंत्रातिर्भक्षणेनजीवनं तेनैवक्रमेणनतुगुर्वन्नोपजीवनेनेत्यर्थः ॥ ११॥ द्वाभ्यांश्लोकाभ्यांब्रह्मचर्यस्यप्रथमंपादमुक्काद्वाभ्यांद्वितीयंपादमाह् आचार्यस्येति ॥१२॥१३॥प्राप्तविद्यो 🕌 विद्यासुर्खेनरूष्यन्आचार्थयत्अत्यंतंमानयतिसब्रह्मचर्यस्यतृतीयःपादइत्याह् अचार्येणेति आलकतंखस्मैउपकतंविद्यादानेन तस्यचअर्थप्रयोजनंदुःखनिटत्तिमानंदावाप्तिचज्ञात्वाऽनुभूय अनेनाचार्येण 🕌 भावितोष्धितोस्मीतिजानन्यन्यन्यते ॥ १ ४॥ अनपाकत्यविद्यायानिक्रयार्थमणमर्थदानेनअपरिद्धत्य प्रवासगुरुग्रहादन्यत्राश्रमांतरेस्थितिनकुर्वीत एतत्गुरवेअर्थप्रदानमहंकरोमीतिनैवमन्येतमनसा नचनाषयेत स्वार्थेणिच् वदेतवाचा ॥ १५॥

उद्यो पर्व